

Eksamensoppgave

JUS1111 – Privatrett, vår 2024

Dato: 11. juni

Tid: 09:00 – 13:00

Oppgaven består av to deler og begge delene skal besvares. Del en teller 2/3-deler og del I teller 1/3-del

DEL I

Peder Ås var en ivrig skosamler. Han hadde lenge ønsket seg et par «Jordnær 4» i fargen «hvit sement». Skotypen var svært populær på bakgrunn av at skoene hadde blitt designet og brukt av den kjente basketballspilleren Mikael Jordnær. Skoene hadde blitt lansert for seks år siden i et begrenset antall, og fargen hvit sement var nå bare å oppdrive på brukmarkedet til forholdsvis stive priser.

Peder hadde i lang tid søkt etter skoene på appen «Funn». Funn var en nettside for kjøp og salg av brukte gjenstander. En dag fant Peder et par Jordnær 4 i hvit sement i sin skostørrelse. Peder kunne knapt tro sine egne øyne! Skoene var attpåtil tilnærmet ubrukt, en tilstand som det nesten var umulig å finne disse skoene i.

Peder kontaktet umiddelbart selgeren. Skoene var lagt ut for salg av Marte Kirkerud. Marte ville ha 5.000 kroner for skoene. Da skoene var nye var vanlig butikkpris rundt 1.500 kroner. Etter at Peder og Marte hadde forhandlet litt frem og tilbake via Funn, skrev Peder følgende til Marte: «Kan 4.500 for skoene være aktuelt for deg? Jeg forutsetter at skoene er i så god stand som de synes å være på bildene i annonsen». Til dette svarte Marte: «Høres bra ut.»

Peder hadde egentlig ikke nok penger til å betale for skoene, men hadde tenkt at han sikkert kunne få låne av sine foreldre. Han kviet seg litt for å spørre dem, men to dager senere ringte han sin mor. Hun skjønte ikke poenget med å kjøpe så dyre joggesko, som til og med var brukt, og foreldrene var ikke villige til å låne ham penger til dette formålet. Peder gjorde også et forsøk på å få låne penger av en venn, men etter ytterligere to dager sendte han en melding til Marte og skrev at det ikke kom til å bli noen avtale. Marte svarte umiddelbart at det alt var inngått avtale, og at han måtte betale kr 4 500 for skoene.

Peder anførte prinsipielt at de ikke hadde inngått noen bindende avtale. Subsidiært, under forutsetning av at de hadde inngått en bindende avtale, anførte Peder at skoene var mangelfulle og at det var

grunnlag for et prisavslag. Begrunnelsen var at Peder, etter at Marte påsto at det var inngått avtale, zoomet inn på et av bildene på Funn og oppdaget at litt av fargen på siden av en av skoene hadde begynt å flekke av. Selv om det var svært lite farge som hadde flekket av, mente Peder at dette måtte utgjøre en mangel.

Marte bestred Peders anførsler. Hun mente at de hadde inngått en bindende avtale. Marte avviste også at det forelå en mangel. For det første mente Marte at Peder hadde en undersøkelsesplikt, og han burde ha sett på bildene at litt farge var flekket av før han la inn bud. Peder måtte dessuten forvente at et par sko som var seks år gamle kunne ha noen skjønnhetsfeil. Det var tale om et kosmetisk forhold som knapt nok var synlig. Peder og Marte var enige om at dersom skoene skulle anses å være mangelfulle, ville Peder ha krav på et prisavslag stort 2.000 kroner.

Drøft og ta stilling til de rettsspørsmålene som del I reiser.

DEL II

Etter en stund bestemte Marte seg for å godta at det ikke ble gjennomført noen avtale med Peder.

Noen dager senere la Lars Holm ut tilsvarende sko på Funn. Lars Holm var ikke klar over at det seks år gamle skoparet var så populært, og la det ut for salg for kr 500. Den første meldingen Lars fikk var fra en ærlig gutt som lurte på om Lars virkelig mente å selge skoene så billig. Etter noen raske undersøkelser bestemte Lars seg for å endre prisen i annonsen til kr 5 000, men før han rakk å gjennomføre endringen mottok han en melding fra Peder Ås. Peder skrev: «Jeg kjøper skoene for 500 kr. Når kan jeg komme og hente de?». Lars skrev straks tilbake: «Jeg beklager, men det er ikke aktuelt å selge skoene for kr 500. Prisen vil straks bli endret til kr 5 000». Det oppstod etter dette en tvist mellom Peder og Lars, ettersom Peder mente at Lars var forpliktet til å selge skoene for kr 500.

Lars anførte prinsipalt at det ikke forelå et rettslig bindende utsagn fra hans side, og viste blant annet til at det bare var et utsagn på en nettside, og at en rekke sentrale avtalepunkter ikke var spesifisert i annonsen, som for eksempel oppgjørsform, betalingstidspunkt og overleveringstidspunkt.

Peder bestred Lars' anførsler. Peder anførte at Lars måtte være forpliktet til å selge skoene for 500 kroner. Dersom det var fritt frem å trekke priser som ble oppgitt på Funn, ville det undergrave brukernes tillit til tjenesten.

Drøft og ta stilling til de rettsspørsmålene som del II reiser. Spørsmål om ugyldighet skal ikke drøftes.

UNIVERSITETET I OSLO

Oslo, vår 2024

Anders Bernhard Mikelsen

Faglig eksamensleder